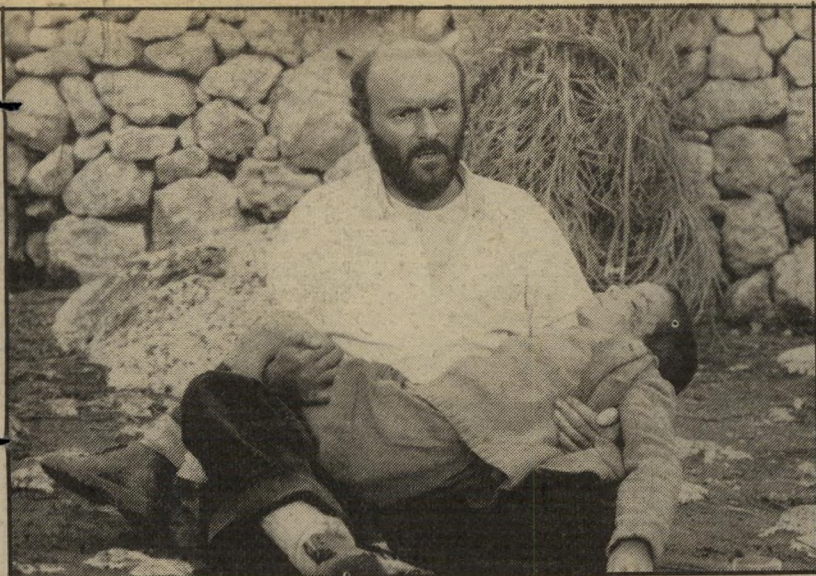

1. הספינה מלאה (שווייץ)

2. פאדרה פאדרונה (איטליה)

אוב תשמ"ב * הסרט הטוב

מי שמסוגר להתעסק בימים אלה בטיכום סירטי השנה, אינו שונה כל-כך מנירון קיסר, שניגן על כינור כאשר רומי עלתה בלהבות. מדינת ישראל עוברת את הטראומה הקשה והמבישה ביותר בתולדותיה, ומוטב להן, למוות, לסתום את פיהן, אם לא הצליחו למנוע הרפה לאומית שכזאת.

אם זאת, החיים חייבים להימשך, ומי ידע, אולי אם ניתן למוות עוד הודמך נות, נעודד אותן לדחוף קדימה, עוד יגיע היום שבו יתחילו להשפיע, ולו במיקצת, על אומה זאת האחוזה בטירוף של חדחת מילחמה.

הלוואי שמצב המדינה היה כמו מצב הקולנוע שלה. לא שזה מצב אידיאלי, אבל בכל זאת: בתיקולנוע חדשים, קטנים, משוכללים ונוחים, תופסים את מקומן של חורבות ישנות חורקות. הורדת מס'השעשועים אימצה את ליבם של כמה מן הסוחרים בענף, להעז ולהביא גם מר צרים שאינם נראים מיסחריים ממבט ראשון — וזה אפילו הצליח. הקולנוע הישראלי עשה כמה צעדים גדולים קדימה, והקהל הישראלי הוכיח את עצמו פחות אטום ומפגר מכפי שהלעיוז עליו במשך כל השנים. מנקדת מבט קולנועית, לפחות.

שחקנית השנה

מריל סטריפ

„אהובת הקצין הצרפתי“

שחקן השנה

קלאוס מריה בראנדאור

„מפיסטו“

תיזכר תשמ"ב כשנת שפל — גם אם זה כך מהרבה בחינות אחרות. פיצול קולנוע חן לחמישה בתיקולנוע, היה לעיסקה של השנה, למרות כל הנכור אות השחורות של המומחים, אשר טענו כי כל פרוטה שהושקעה בעבודה, תרד לטמיון. שני בתיקולנוע נוספים מאותה אסכולה כבר נפתחו בלב דיונון, ולרגל ההצלחות הראשונות יש כבר תוכניות ליוזמות דומות בחיפה וברמת-גן. ואם אפשר יהיה אפילו ליהנות מעצם הביקור בקולנוע, ולא רק מראיית הסרט.

סרטים ישראליים

— הפתעה!

מי פיצו הסרטים, מוכי תדהמה מההצלחה של פאדרה פאדרונה, שלא מצא נואל במשך ארבע שנים, מתחילים לתור את העולם בחיפוש אחרי להיטים מאותו סוג. הם אמנם נוהגים עדיין בזהירות רבה, אבל העובדה שסרטים כמו הלילה של טאן לורנצו או יול נרכשו להפצה בארץ, כבר מעודדת. מי שמביט לכיוון כזה, עשוי לפתוח אופקים חדשים לפני הצופה הישראלי.

הרע תשמ"ב * הסרט הרע

1. הבריחה לניצחון (ארצות-הברית)

2. אמא יקרה (ארצות-הברית)